

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo EASO z dne 18. decembra 2019, št. EASO/ED/2019/509, s katero je bila zavrnjena njena pritožba z dne 5. septembra 2019, vložena v skladu s členom 90(2) Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi),
- razveljavi odločbo EASO z dne 7. junija 2019, s katero je slednji zavrnil umik z dne 23. maja 2019 odpovedi pogodbe tožeči stranki z dne 1. marca 2019,
- naloži EASO, da tožeči stranki kot odškodnino skupaj z obrestmi plača znesek, ki ustreza dohodkom, ki bi jih prejela, če bi ohranila svoje delovno mesto pri EASO, in sicer od 1. junija 2019 do ponovne zaposlitve pri EASO ali, podredno, do izteka njene pogodbe pri EASO ali do njene zaposlitve na drugem mestu z ustrezno plačo v višini 7 534,03 EUR na mesec (do 15. julija 2019) in 7 777,25 EUR na mesec (od 16. julija 2019), skupaj z obrestmi,
- naloži EASO, da tožeči stranki plača 250 000 EUR kot odškodnino za do sedaj utrpljeno nepremoženjsko škodo in okvaro zdravja, in
- naloži EASO vse stroške tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: izpodbijana odločba EASO/ED/2019/509 je glede prvega dela napačna iz naslednjih razlogov:

- kršitev pravice tožeče stranke do dobrega upravljanja (člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, v nadaljevanju: Listina), v obliki temeljnega načela nepristranskosti, skrbnega ravnanja, in temeljnega načela objektivnosti ter domneve nedolžnosti (prvi razlog za razveljavitev v zvezi s prvim delom),
- kršitev pravice tožeče stranke, da uprava spoštuje njen interes, kar izhaja iz pravice do dobrega upravljanja (člen 41 Listine) in dolžnosti skrbnega ravnanja (člen 24 Kadrovskih predpisov) (drugi razlog za razveljavitev v zvezi s prvim razlogom),
- ta nezakonita ravnanja in opustitve EASO vsebujejo napake glede očitno napačne presoje, napačne uporabe prava in nezadostne obrazložitve (tretji razlog za razveljavitev, kar zadeva prvi razlog).

2. Drugi tožbeni razlog: izpodbijana odločba EASO/ED/2019/509 je pravno pomanjkljiva iz naslednjih razlogov:

- napaka zaradi očitne napake v presoji, napačna uporaba prava in nezadostna obrazložitve, zlasti glede sklicevanja na odpoved iz člena 47(b)(ii) Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije in možnost njenega umika (prvi razlog za razveljavitev v zvezi z drugim razlogom),
- kršitev pravice tožeče stranke do dobrega upravljanja (člen 41 Listine) in dolžnosti skrbnega ravnanja (člen 24 Kadrovskih predpisov, ki se uporabljajo po analogiji), zlasti v obliki pravice, da uprava upošteva njene interese (drugi tožbeni razlog v zvezi z drugim delom).

Tožba, vložena 24. marca 2020 – Tartu Agro/Komisija

(Zadeva T-150/20)

(2020/C 175/41)

Jezik postopka: estonsščina

Stranki

Tožeča stranka: AS Tartu Agro (zastopniki: T. Järviste, T. Kaurov, M. Peetsalu in M. A. R. Valberg, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je tožba dopustna;
- razglasi ničnost Sklepa Komisije z dne 24. januarja 2020 v zvezi z državno pomočjo SA.39182 (2017/C), ki se nanaša na dodelitev domnevno nezakonite pomoči družbi Tartu Agro;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja naslednjih osem tožbenih razlogov:

1. Tožba je dopustna.
 - Tožba je dopustna, saj je tožeča stranka v skladu z izpodbijanim sklepom domnevna prejemnica pomoči. Zato se ta sklep nanjo neposredno in posamično nanaša.
2. Komisija je bistveno kršila materialne in postopkovne predpise s tem, da je na podlagi postopka javnega razpisa ocenila ali je transakcija skladna s trgovom, da ni izpolnila obveznosti dokaznega bremeni in da je dejansko stanje napačno razložila.
 - Komisija bi morala upoštevati časovni kontekst sklenitve najemne pogodbe, takratne ekonomske preudarke in takrat veljavne standarde razlage.
 - Komisija je napačno sklepala, da postopek javnega razpisa ni ustrezal zahtevam, ki zagotavljajo tržne pogoje, ker so pogoji razpisnega postopka na splošno omogočali povečanje prednosti države.
3. Komisija je bistveno kršila materialnopravne in postopkovne predpise s tem, da je preizkusila, ali je najemnina, določena v najemni pogodbi, ustrezala tržnim pogojem, da je kršila pravila o dokaznem bremeni in da je napačno razlagala dejansko stanje.
 - Komisija je ugotovila obstoj državne pomoči na podlagi nepomembnih in pomanjkljivih podatkov. Ugotoviti bi morala, da naložbe v izboljšanje tal, stroški za vzdrževanje tal in izboljšanje kakovosti ogljika v celoti spadajo v okvir najema.
 - Komisija napačno ni upoštevala, da gospodarska prednost, ki domnevno izhaja iz pogodbe, v vsakem primeru na podlagi privatizacije, kot tudi združitve deležev tožeče stranke in lastnika najkasneje leta 2002 ni obstajala več.
4. Komisija je pri določitvi višine prednosti bistveno kršila pravne predpise in napačno presodila dejstva.
 - Komisija je pri presoji napačno vključila aritmetično sredino in statistično najemnino in kršila obveznost obrazložitve.
5. Komisija je bistveno kršila predpise in napačno ocenila dejstva s tem, da je dejansko stanje opredelila kot novo pomoč.
 - Vsaka domnevno dodeljena pomoč je bila odobrena pred pristopom Estonije k Uniji in je v celoti prenehala ob pristopu, medtem ko je bilo podjetje leta 2001 privatizirano, združitev tožeče stranke in lastnika njenih deležev pa je bila leta 2002.

6. Komisija je bistveno kršila predpise in napačno ocenila dejstva s tem, da je pomoč le delno opredelila kot zastarelo.
- Komisija bi morala ugotoviti, da je domnevna državna pomoč na podlagi najemne pogodbe v celoti prenehala najkasneje leta 2002, z združitvijo tožeče stranke in lastnikom njenih deležev, in je zato popolnoma zastarela.
7. Komisija je kršila pravne predpise s tem, da je Republiko Estonijo v nasprotju z načeli varstva zaupanja in pravne varnosti zavezala k temu, da od družbe Tartu Agro zahteva vračilo pomoči.
- Obstajajo posebne okoliščine, iz katerih izhaja, da bi bilo vračilo v zvezi s tožečo stranko zelo nepošteno – tožeči stranki ni bilo treba priznati obstoja državne pomoči.
8. Komisija je bistveno kršila predpise in napačno ocenila dejstva s tem, da je pomoč uvrstila za nezdružljivo z notranjim trgovom.
- Udeleženci so vsebinsko utemeljili kako je najemna pogodba prispevala k pospešitvi gospodarskega razvoja, vendar Komisija tega vprašanja vsebinsko ni preučila.

Tožba, vložena 16. marca 2020 – Češka republika/Komisija

(Zadeva T-151/20)

(2020/C 175/42)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Češka republika (zastopniki: M. Smolek, J. Vlácil in O. Serdula, agenti)

Tožena stranka: Evropska unija, ki jo zastopa Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- Evropski uniji, ki jo zastopa Evropska komisija, naloži, naj Češki republiki iz naslova neupravičene obogatitve vrne znesek v višini 40.482.255 CZK, ki je bil 17. marca 2015 brez podlage pogojno vplačan na račun Evropske komisije;
- Evropski uniji, ki jo zastopa Evropska komisija, naloži, naj Češki republiki iz naslova neupravičene obogatitve vrne znesek v višini 2.698.817 CZK, ki je bil 22. decembra 2016 brez podlage vplačan na račun Evropske komisije;
- Evropski uniji, ki jo zastopa Evropska komisija, naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitvev tožbe navaja en tožbeni razlog.

Tožeča stranka trdi, da sporni znesek ustreza nepobranim carinam iz naslova uvoza žepnih vžigalnikov na kresilni kamen iz Laosa v višini 53 976 340 CZK po odbitku stroškov pobiranja. Na račun Komisije je bil 17. marca 2015 na podlagi zahteve Komisije z dne 21. januarja 2015 pogojno vplačan znesek 40 482 255 CZK (75 % nepobranih carin). Na račun Komisije je bil 22. decembra 2016 na podlagi zahteve Komisije za plačilo razlike, ki ustreza povečanju dela, ki pripada Uniji, na 80 %, vplačan znesek 2 698 817 CZK (5 % nepobranih carin).